

УДК 76.071.1(Лев)(477)+821.161.2-6.09]“20”

DOI <https://doi.org/10.15407/nte2026.02.076>

ЛАМОНОВА ОКСАНА

кандидатка мистецтвознавства, старша наукова співробітниця відділу образотворчого та декоративно-прикладного мистецтва Інституту мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського НАН України (Київ, Україна).

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-6937-421X>

LAMONOVA OKSANA

a Ph.D. in Art Studies, a senior research fellow at the Fine, Decorative and Applied Arts Department of M. Rylskyi Institute of Art Studies, Folkloristics and Ethnology of the National Academy of Sciences of Ukraine (Kyiv, Ukraine).

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-6937-421X>

Бібліографічний опис:

Ламонова, О. (2026) Нові омажі та epistolas Андрія Левицького. *Народна творчість та етнологія*, 2 (410), 76–85.

Lamonova, O. (2026) New Homages and Epistolas by Andrew Levitsky. *Folk Art and Ethnology*, 2 (410), 76–85.

© Видавництво ІМФЕ ім. М. Т. Рильського НАН України, 2026. Опубліковано на умовах відкритого доступу за ліцензією CC BY-NC-ND (<https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>)

НОВІ ОМАЖІ ТА EPISTOLAS АНДРІЯ ЛЕВИЦЬКОГО

Анотація / Abstract

Андрій Левицький – відомий сучасний український графік, майстер інталіо (глибокий друк), учасник і лауреат міжнародних виставок та проєктів. Від 2021 року митець регулярно бере участь у проєкті «Homage à trois» («Шана трьом»), який відбувається в м. Барселоні (Іспанія) з ініціативи Міжнародної асоціації графіків Duana de les Arts – AIDA. Проєкт ушановує літераторів-ювілярів. Учасники мають створити роботи, присвячені їм та їхній творчості. У 2024 році обранцями AIDA стали Оноре де Бальзак (1799–1850), Гертруда Стайн (1874–1946) і Джоан Сальват-Папассейт (1894–1924). Бальзаку Андрій Левицький присвятив два інталіо. Омаж «Бальзак і Україна. Евеліна Ганська» нагадує про історію кохання французького письменника й водночас про дві його подорожі в Україну (1847–1848, 1849–1850). В омажі «Дім з котом, який грає в м'яча» (за назвою ранньої повісті Бальзака) виникає узагальнений, дещо іронічний образ Парижа. Інталіо, присвячене Гертруді Стайн, має назву «Пікассоманія» та нагадує про дружбу американської письменниці зі славетними митцями, зокрема з Пабло Пікассо. Омаж Джоану Сальват-Папассейту «Троянда на вустах» обігрує образи з вірша рано померлого каталонського поета. Це інталіо отримало Першу відзнаку в категорії «Джоан Сальват-Папассейт». У 2025 році обранцями AIDA стали Джейн Остен (1775–1817), Ганс Крістіан Андерсен (1805–1875) і Томас Манн (1875–1955). Омаж Джейн Остен має назву «Old Friends. Persuasion» («Старі друзі. Переконавання») і натякає на останній роман англійської письменниці. В основі цього інталіо – улюблений Андрієм Левицьким образ дерева, яке він вважає найдосконалішим творінням живої природи. Робота відзначена Третньою премією в категорії «Джейн Остен». Друге інталіо, присвячене англійській письменниці

(«Флейта для Єлизабет»), дещо іронічно відсилає до її найвідомішого роману «Гордість і упередження». У двох омажах Андерсену виникають персонажі його відомих казок – «Гидке каченя» та «Непохитний олов'яний солдатик». Томасу Манну та його творчості присвячено чотири твори: «Чарівна гора», «Меч Божий», «Смерть у Венеції» та «Занепад однієї родини». Два перші нагадують за стилістикою «панорами» Андрія Левицького – інталію у вигляді фризів або сувоїв, на яких гармонійно співіснують природні та фантастичні образи. У третьому інталію художник символічно, у вигляді заходу сонця, передає основну ідею роману «Будденброки. Занепад однієї родини». Дуже виразним та елегантним є омаж «Смерть у Венеції», де Андрій Левицький згадує не лише про новелу Томаса Манна, але й про її славетну екранізацію режисером Лукіно Вісконті (1971). У статті також проаналізовано твори художника в жанрі авторської листівки (epistola), виконані впродовж 2022–2024 років.

Ключові слова: Андрій Левицький, українська графіка 2020-х років, проєкт «Homage à trois» («Данина трьом», м. Барселона, Іспанія), інталію, омаж (шана), авторська листівка (epistola).

Levitsky is a well-known contemporary Ukrainian graphic artist, master of intaglio (gravure printing), participant and laureate of international exhibitions and projects. The artist is a regular participant in the “Homage à trois” (“Tribute to the Three”) project taking place in Barcelona, Spain, on the initiative of the International Association of the Graphic Artists Duana de les Arts – AIDA – since 2021. The project is aimed at honouring writers celebrating anniversaries. The participants are asked to create works dedicated to them and their heritage. AIDA has chosen Honoré de Balzac (1799–1850), Gertrude Stein (1874–1946) and Joan Salvat-Papasseit (1894–1924) in 2024. Andrew Levitsky has dedicated two intaglio prints to Balzac. The homage «Balzac and Ukraine. Evelina Hanska» recalls the French writer’s love story and, at the same time, his two trips to Ukraine (1847–1848, 1849–1850). The homage «The House with the Cat Playing Ball» (named after Balzac’s early novel) presents a generalized, somewhat ironic image of Paris. The intaglio dedicated to Gertrude Stein is titled «Picassomania» and recalls the American writer’s friendship with famous artists, including Pablo Picasso. The images from a poem by the Catalan poet who died young are depicted in the homage to Joan Salvat-Papasseit «A Rose on the Lips». This intaglio has received the first prize in the «Joan Salvat-Papasseit» category. In 2025, Jane Austen (1775–1817), Hans Christian Andersen (1805–1875) and Thomas Mann (1875–1955) have been selected by AIDA. The homage to Jane Austen is entitled «Old Friends. Persuasion» and alludes to the English writer’s last novel; at the heart of this intaglio is Andrew Levitsky’s favourite image of a tree, which he considers to be the most perfect creation of living nature. The work has received the third prize in the Jane Austen category. The second intaglio is dedicated to the English writer, «Flute for Elizabeth», somewhat ironically refers to her most famous novel “Pride and Prejudice”. Two homages to Andersen feature characters from his famous fairy tales «The Ugly Duckling» and «The Steadfast Tin Soldier» also appear. Four works are dedicated to Thomas Mann and his heritage: “The Magic Mountain”, “The Sword of God”, “Death in Venice”, and “The Decline of a Family”. The first two resemble Andrew Levitsky’s «panoramas» in style – intaglio in the form of friezes or scrolls, on which natural and fantastic images coexist harmoniously. The artist conveys symbolically the main idea of the novel «Buddenbrooks. The Decline of a Family» in the third intaglio. The homage “Death in Venice” is very expressive and elegant. Andrew Levitsky recalls Thomas Mann’s novella as well as its famous film adaptation by director Luchino Visconti (1971). The artist’s works in the genre of author’s postcards (Epistola), created between 2022 and 2024, are also analyzed in the article.

Keywords: Andrew Levitsky, Ukrainian graphic art of the 2020s, the project «Homage à trois» (“Tribute to Three”) (Barcelona, Spain), intaglio, homage (honour), author’s postcard (Epistola).

Вступ. Твори одного з провідних сучасних вітчизняних графіків Андрія Левицького, виконані для міжнародного проєкту «Homage à trois» (м. Барселона, Іспанія), є цікавою та оригінальною частиною його доробку. Неодноразово відзначені нагородами в різних номінаціях, вони заслуговують на детальне дослідження, так само як і epistolas (авторські листівки митця), однак досі не привернули уваги науковців.

Розвідка є частиною індивідуальної планової теми авторки «Українська графіка 2000–2020-х років як різноманіття авторських

формально-стилістичних інтерпретацій» і загальної планової теми відділу образотворчого та декоративно-прикладного мистецтва Інституту мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського НАН України «Вітчизняний художній і мистецтвознавчий досвід у вимірі сучасних інтерпретаційних практик, історико-культурних стратегій та міжнародних політико-культурних викликів і протиборств».

За винятком публікацій авторки [5; 6], зокрема однієї наукової [7], твори Андрія Левицького для проєкту «Homage à trois»

та його авторські листівки (*epistolas*), на жаль, залишаються поза увагою вітчизняних дослідників.

Мета статті. Проаналізувати твори Андрія Левицького, виконані для проєкту «*Homage à trois*» (м. Барселона, Іспанія) протягом 2024–2025 років, а також його авторські листівки (*epistolas*) 2022–2024 років.

Виклад основного матеріалу. Від 2021 року Андрій Левицький регулярно бере участь у проєкті «*Homage à trois*» («Данина трьом», або «Шана трьом»), який відбувається в м. Барселоні з ініціативи Міжнародної асоціації *Duana de les Arts – AIDA*¹.

У 2024 році ювілярами-обранцями *AIDA* стали Оноре де Бальзак (1799–1850), Гертруда Стайн (1874–1946) та Джоан Сальват-Папасейт (1894–1924).

Бальзаку Андрій Левицький присвятив два інталію – «*Balzac and Ukraine. Eweline Hanska*» («Бальзак і Україна. Евеліна Ганська») і «*The House of the Cat and Racket*» («Дім з котом, який грає в м'яча»). Перший «омаж»² нагадує про найвідоміший, імовірно, головний епізод особистого життя французького письменника – його кохання до графині Евеліни Ганської та одруження з нею, а також про дві подорожі автора «*Людської комедії*» в Україну (1847–1848, 1849–1850). Проте водночас графік відкидає досить спокусливу, на перший погляд, ідею відтворити «бальзаківські місця» тощо. Його інталію – це лише обличчя Бальзака та Ганської, оточені простою, але ємною і виразною алегорією – верба (один із загальновідомих образів України), у гілки якої вплетено перо – традиційний символ літературної праці (і багаторічного листування майбутнього подружжя!).

«Дім з котом, який грає в м'яча» (1830) – один із ранніх творів циклу «*Людська комедія*». Цікаво, що текст обсягом 50 сторінок визначають і як «повість», і як «маленький роман». «Вибрані» багатотомники Бальзака розпочинаються зазвичай саме з «Дому з котом...». Але «омаж» Андрія

Левицького не є ілюстрацією до «маленького роману». Радше він пропонує узагальнений, дещо навіть іронічний, «образ Парижа», де поряд опиняються будинок XVI ст., фатальна красуня в модному капелюшку, кумедний пузатий буржуа, живий кіт (хоча насправді йдеться про старовинну картину на балці будинку³) і навіть Ейфелева вежа, якої ще не існувало ні в 1830 році, ні за життя Бальзака взагалі. Щодо самого письменника, то його обличчя виникає саме на ракетці, яка стає таким собі чарівним люстерком, порталом між автором «*Людської комедії*» та його героями, причому серед героїв «Дому з котом, який грає в м'яча» під поглядом славетного письменника опиняються й ті, хто розглядає інталію.

В «омажі», присвяченому Гертруді Стайн, увагу зосереджено не так на головній героїні, як на її дружніх стосунках із великими художниками – Полем Сезаном, а особливо з Пабло Пікассо (адже друга чи, точніше, навіть перша назва цього інталію – «*Picassomania*» («Пікассоманія»), спогад про велику паризьку виставку, що її відвідав свого часу Андрій Левицький).

Інталію, присвячене каталонському поету, прозаїку, есеїсту та публіцисту Джоанові Сальвату-Папасейту, має назву «Троянда на вустах» і побудоване як вертикальний триптих. Перша (нижня) його частина – портрет Джоана Сальвата-Папасейта, крізь який «проступають» абрис архітектурної композиції, такі ж легкі й прозорі, як і в «панорамах» Андрія Левицького (інталіюсувоях про діалоги культури та природи). До того ж каталонський митець – один із найяскравіших представників футуризму, тому нагадати про це таким чином в «омажі» зовсім менше варто. Кольоровий акцент портрета – маленька темно-червона троянда. Другий ярус – могутні, сповнені листя та шипів трояндові стеблини, які утрюх створюють, здається, цілий ліс чи принаймні досить густу й темну хащу. І, нарешті, у третьому (верхньому) ярусі три стеблини процвітають єдиною розкішною квіткою,

а також двома «розами вітрів», утіленням морської романтики (все-таки Каталонія – це земля біля моря!). Але стримане «мерехтіння» грандіозної містичної троянди виявляється чомусь не таким яскравим і гарячим, як крихітна «земна» квітка «на вустах» чи навіть «у вустах» поета, що в 30 років помер від туберкульозу. Утім, власне «Троянда на вустах» Джоана Сальвата-Папасейта – це вірш не про смерть чи хворобу, а про кохання. Робота отримала Першу відзнаку в категорії «Джоан Сальват-Папасейт». Про друк цього інталію було знято сюжет, у якому Андрій Левицький, зокрема, цитує фрагмент «Троянди на вустах» у власному перекладі: «І вітер пішов, І вітер залишив у маку зернятко пшениці, Наче сонячні промені – щоб показати, Які солодкі її уста, Як рожевий сніг на вершинах, Коли сходить сонце». Цей сюжет, знятий у майстерні графіка на Лук'янівці під час повітряної тривоги, став частиною фільму про лауреатів Першої премії, створеного для показу на виставці «омажів» 2024 року на інших культурних заходах, присвячених цій виставці.

Ювілярами-обранцями AIDA 2025 року стали Джейн Остен (1775–1817), Ганс Крістіан Андерсен (1805–1875) і Томас Манн (1875–1955).

«Переконання» – це улюблений мій роман видатної англійської письменниці Джейн Остин, останній твір, опублікований посмертно у 1817 році», – зазначив Андрій Левицький у своєму тексті до каталогу «*Homage à trois*». І далі: «Залюбки перечитав знову неперевершену літературу, немов зустрів старих друзів, адже сюжет роману також про старих друзів». Відповідно своє інталію, яке отримало Третю премію в категорії «Джейн Остен», художник назвав «*Old Friends. Persuasion*» («Старі друзі. Переконання»). Але центральний, власне кажучи, єдиний образ цього омажу – самотнє дерево з монументальним стовбуром та високою зеленою кроною. Адже, на думку Андрія Левицького, саме дерева є прекраснішою та досконалішою формою життя,

і митець не припиняє зображувати їх знову і знову [2]. І якщо верба в омажі Бальзаку – це символ України, то дерево з шани Джейн Остен – просто бездоганне втілення природної гармонії. Інталію має і свою загадку, позаяк корені дерева утворюють якісь потаємні зв'язки з головою підземної істоти з величезними вузькими очима, які уважно спостерігають за всім, що відбувається навколо. До речі, аналогічні композиційні рішення виникали в багатьох роботах Андрія Левицького, особливо останніх років: відтепер його дерева нібито отримують здатність бачити завдяки очам персонажів (птахів, тварин, людей) з інших творів художника. У серії «*Self ANDREW*» (2022) це очі самого Андрія Левицького.

Другим «омажем» Джейн Остен, а саме її найвідомішому роману «Гордість і упередження», є граційне та дещо іронічне інталію «*The Flute for Elizabeth*» («Флейта для Елізабет»).

У двох творах, присвячених Андерсену, виникають образи з відомих казок данського письменника – «*The Ugly Duckling*» («Гидке каченя») та «*Tin Soldier*» («Непохитний олов'яний солдатик»), причому саме такий вибір навряд чи є випадковістю. Адже, наприклад, пташеня в першому з «омажів» не схоже на лебеденя, яке має значно довшу шийку та менший (іншої форми) дзьоб, причому, здається, така «химерність» головного героя є результатом свідомої позиції художника: саме ця істота, а не досить симпатичне реальне лебеденя, і має перетворитися на Лебедя, прекраснішого за саму Мрію! А сюжетний «трикутник» у другому інталію утворюють, крім Солдатика та паперової Балерини (уявної, отже – утвореної лише кількома легкими штрихами), не зловісний чорний Гном з Табакерки, а Водяний Пацюк, щоправда, «великий» (як і в казці), але зовсім не страшний і навіть не огидний.

Томасу Манну художник присвятив чотири «омажі». «*The Magic Mountain*» («Чарівна гора») нагадує за стилістикою «панорами» Андрія Левицького – довгі

графічні фризи, у просторі яких органічно поєднуються прекрасні краєвиди та фантастична архітектура⁴. Водночас побудований за схожим принципом «омаж» «München. Gladius Dei» («Мюнхен. Меч Божий»), сповнений відчуття дисгармонії та неспокою. В інталіо «Sunset of One Family» («Занепад однієї родини») символічно, у вигляді заходу сонця, передано основну ідею роману «Будденброки. Занепад однієї родини». Витончений та елегантний, імовірно, виразніший із чотирьох «омаж» «Death In Venice» («Смерть у Венеції») відсилає не лише до відповідної новели Томаса Манна, а й до її славетної екранізації (1971, реж. Лукіно Вісконті).

Маємо сказати також кілька слів про авторські листівки, виконані художником, зокрема, протягом останніх трьох років.

Андрій Левицький розповідає: «Листівки роблю вже давно. <...> Ця традиція з часів Художнього інституту, тобто з 1987 року. <...> Се не китайська традиція, скоріше, японська (країни, яку я люблю). Назва: Epistola. <...> Традиційно я вибираю знаки зодіаку тварин, і це моє бачення Тварини року, одної зі 12 знаків Тварин гороскопу. <...> Техніка виконання – виключно Інталіо, хоча останні роки під час війни <...>, коли не завжди можна потрапити до май-

стерні, використовую цифровий друк з моїх оригінальних Інталіо» [6, с. 78]. Упродовж 2022–2024 років графік створив три epistolas – із зображеннями Кота (символ 2023 р.), Дракона (символ 2024 р.) та Змії (символ 2025 р.) або, як називає її сам художник, «Змійки». І якщо підкреслено реалістичного Кота зображено на тлі з бурхливих декоративних хвиль, а Дракон – могутній плазун із легенди, то уквітчана Змійка – персонаж швидше казковий. «Це маленькі мої твори мистецтва, якими я віддячую своїм друзям в кінці кожного року, – пояснює Андрій Левицький. – Славна традиція вітати в кінці року своєю авторською листівкою, зробленою та надрукованою власноруч, адресно та щорічно, своїх друзів, купців графіки, галереї, з ким працюєш, і просто гарних людей, яким я віддячую в кінці кожного року, що ми були і є разом» [6, с. 78].

Висновок. Нові інталіо Андрія Левицького для проєкту «Homage à trois», присвячені визначним західноєвропейським та американським літературним діячам, виразно поєднали образи, характерні для творчості вітчизняного графіка, художні ремінісценції з минулого та спогади про гострі питання сучасності. Нагороди, отримані українським митцем у міжнародному мистецькому проєкті, є особливо важливими саме тепер.

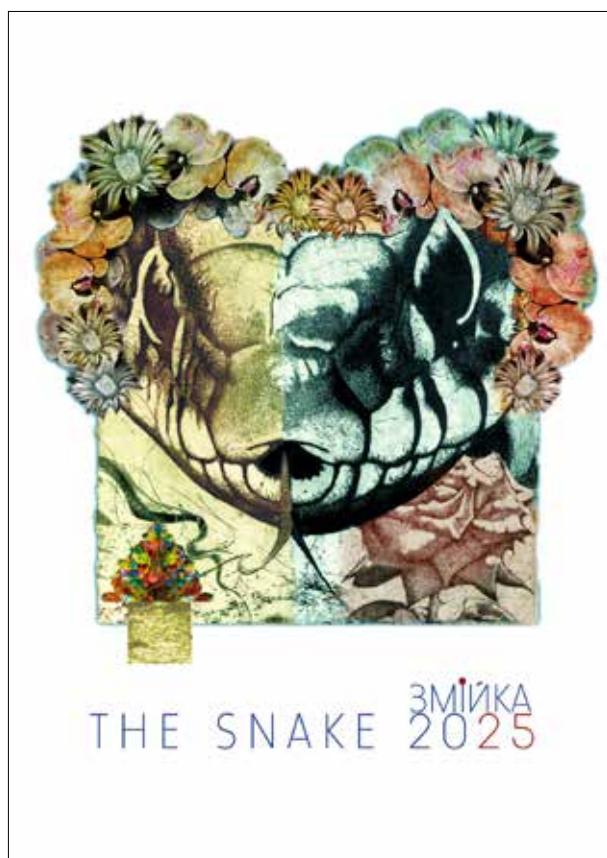
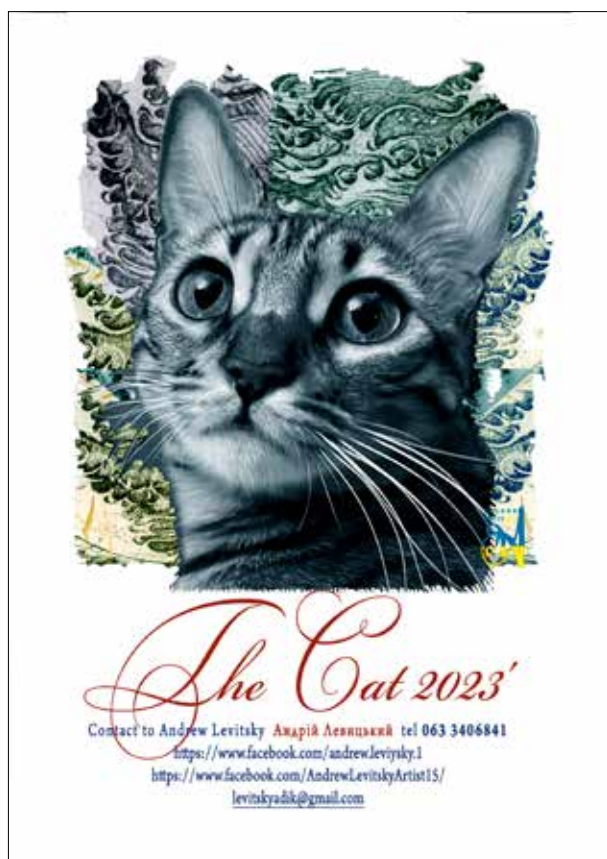
Примітки

¹ Учасниками проєкту можуть бути лише майстри графічного мистецтва. «Ми розуміємо “графічне мистецтво” в певному сенсі, обмеженому гравюрою та фотографіями на папері», – зазначають організатори проєкту. (Цит. за вебсайтом Міжнародної асоціації *Duana de les Arts* (AIDA). URL : <https://duanadelesarts.cat/>), а мету «Homage à trois» визначають так: «Його покликано вшанувати пам'ять трьох літературних діячів з нагоди річниць їхнього народження» (Там само). Учасники можуть обрати одну, дві або всі три запропоновані персоналії.

² Власне термін «омаж» (фр. «Homage», ісп. «Homenaje») має багато значень – «пошана», «данина» – аж до середньовічного обряду присягання на вірність включно. Але, крім того, «омаж» – це робота-наслідування (на знак поваги) іншому майстрові. Такий варіант «шани» є можливим у літературі, музиці, кінематографі, образотворчому мистецтві тощо.

³ Див.: Оноре де Бальзак. Дім з котом, який грає в м'яча / переклад В. Шовкуна. *Оноре де Бальзак. Твори : у 10 т.* Київ : Дніпро, 1989. Т. 1. С. 349.

⁴ Детальніше про це див.: Ламонова О. Панорами Андрія Левицького. *МІСТ*. 2023. Вип. 19. С. 9–17.

Іл. 1. А. Левицький. Кіт 2023.
Комп'ютерний дизайн, цифровий друк. 2022 р.

Іл. 2. А. Левицький. Дракон 2024.
Інталіо. 2023 р.

Іл. 3. А. Левицький. Змійка 2025.
Інталіо. 2024 р.

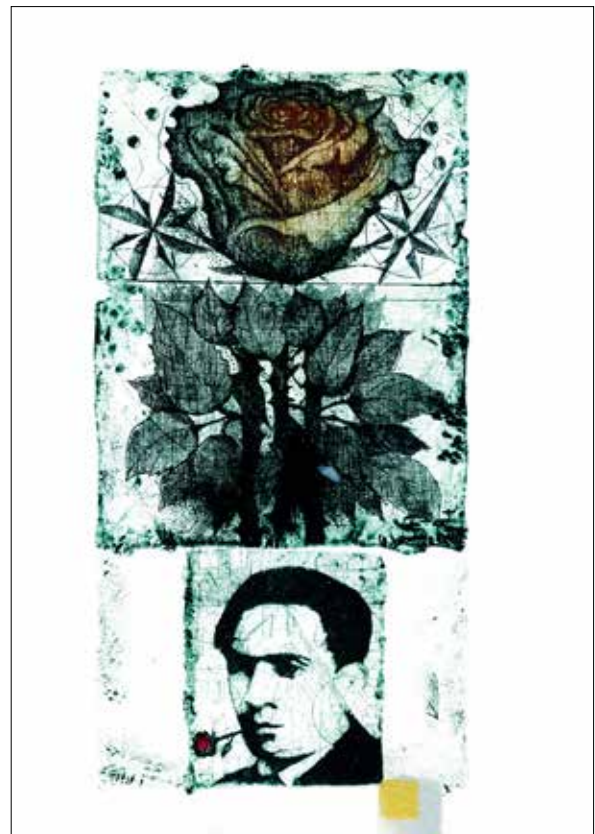
Іл. 4. А. Левицький. Бальзак і Україна.
Евеліна Ганська. Шана Оноре де Бальзаку.
Інталію. 2024 р.

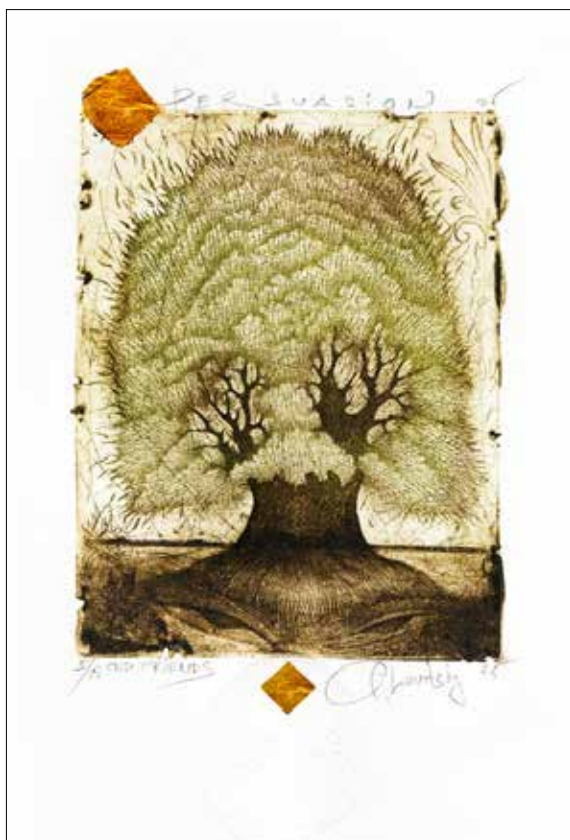
Іл. 5. А. Левицький. Дім з котом,
який грає в м'яча.
Шана Оноре де Бальзаку.
Інталію. 2024 р.

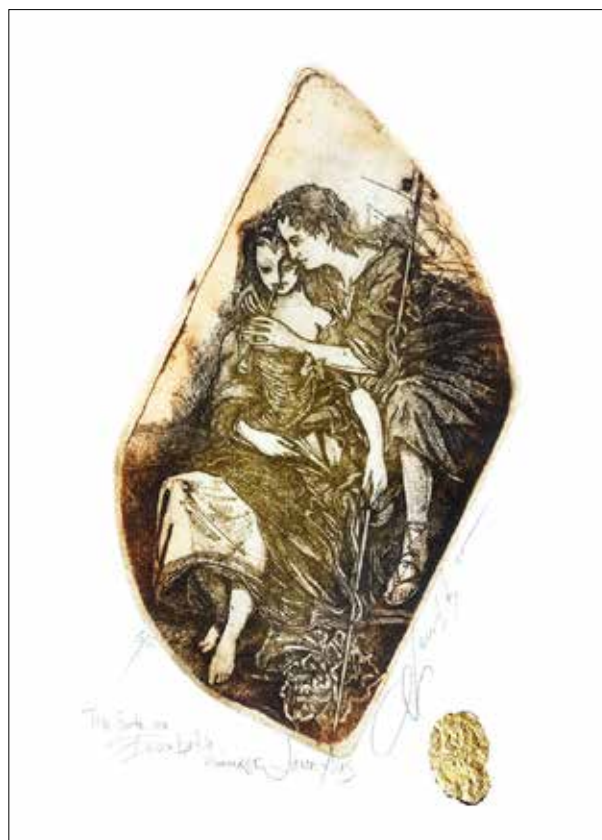
Іл. 6. А. Левицький. Пікассоманія.
Шана Гертруді Стайн.
Інталію. 2024 р.

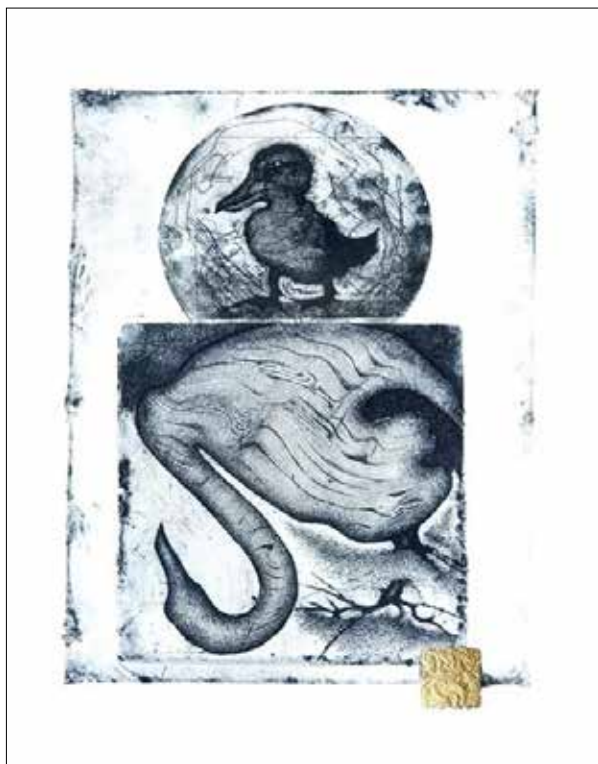
Іл. 7. А. Левицький. Троянда на вустах.
Шана Джоану Сальвату-Папасейту.
Інталію. 2024 р.

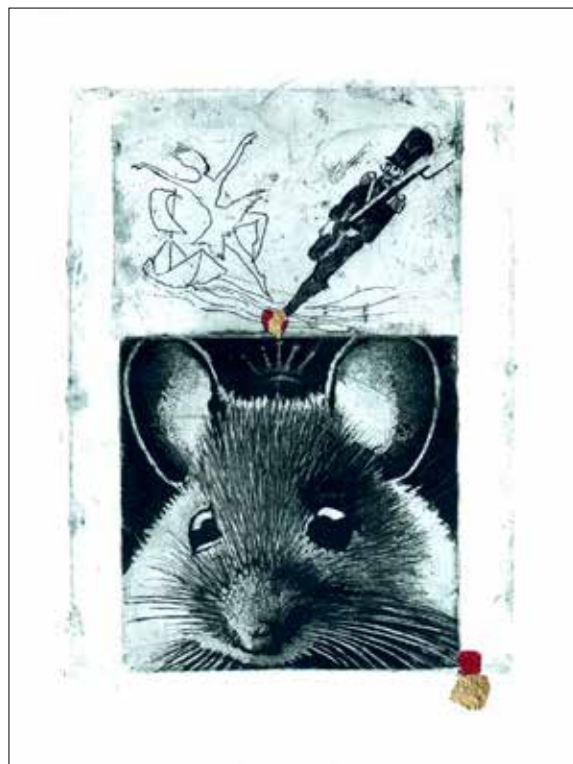
Іл. 8. А. Левицький. Старі друзі. Переконання. Шана Джейн Остен. Інталіо. 2025 р.

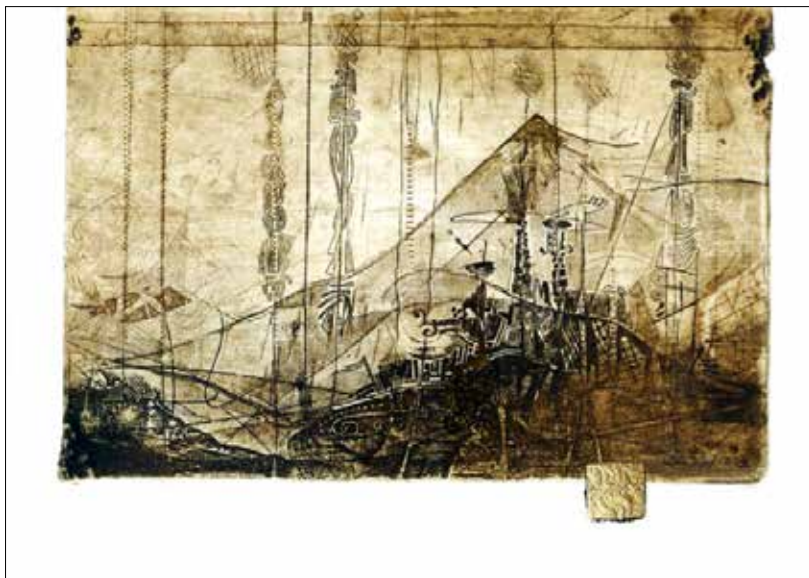
Іл. 9. А. Левицький. Флейта для Елізабет. Шана Джейн Остен. Інталіо. 2025 р.

Іл. 10. А. Левицький. Гидке каченя. Шана Гансу Крістіану Андерсену. Інталіо. 2025 р.

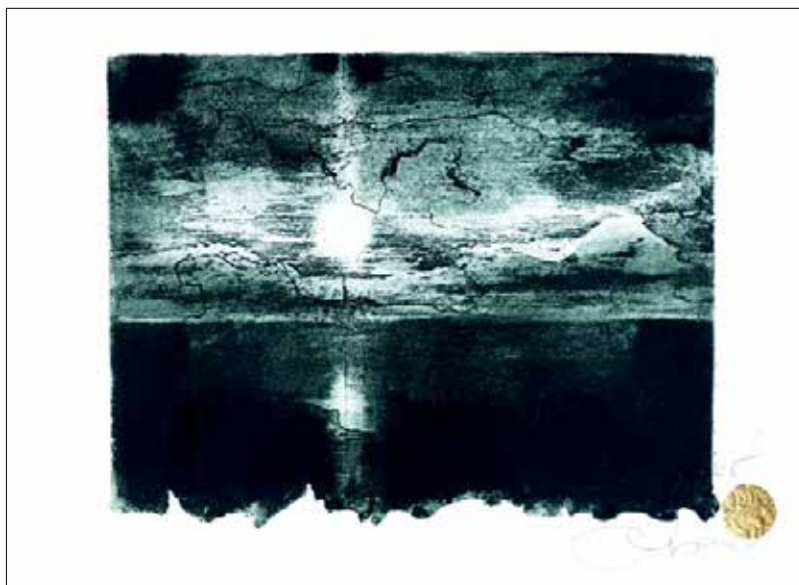
Іл. 11. А. Левицький. Непохитний олов'яний солдатик. Шана Гансу Крістіану Андерсену. Інталіо. 2025 р.

Іл. 13. А. Левицький. Чарівна гора. Шана Томасу Манну. Італію. 2025 р.

Іл. 14. А. Левицький. Смерть у Венеції. Шана Томасу Манну. Італію. 2025 р.

Іл. 15. А. Левицький. Мюнхен. Занепад однієї родини. Шана Томасу Манну. Італію. 2025 р.

Джерела та література

1. Катериненко Н. Поїзд – константа руху. *Магістраль*. 2011. 30 червня – 5 липня (№ 50). С. 12.
2. Квітка Г. Портрет дерева. Інталіо Андрія Левицького. *Образотворче мистецтво*. 2013. № 2. С. 78–79.
3. Ламонова О. Сонети к Инталио: графика Андрея Левицкого. *Free time*. 2003. Ноябрь. С. 94–97.
4. Ламонова О. Графіка Андрія Левицького. *Народна творчість та етнологія*. 2022. № 1. С. 46–57. DOI : <https://doi.org/10.15407/nte2022.01.046>.
5. Ламонова О. «Омажі» Андрія Левицького. *Наука і суспільство*. 2024. № 5. С. 68–70.
6. Ламонова О. Epistola від Андрія Левицького. *Наука і суспільство*. 2025. № 1. С. 78.
7. Lamónova O. Works by Andrii Levytskyi for the “Homage à trois” Project (Barcelona, Spain) (Роботи Андрія Левицького для проекту «Homage à trois» (м. Барселона, Іспанія)). *Народна творчість та етнологія*. 2024. № 1. С. 50–56. DOI : <https://doi.org/10.15407/nte2024.01.050>.
8. “We live now for one day” Andrew Levitsky, artist. *Literatur outdoors – Worte sind Wege*. 2024. 4 february. URL : https://literaturoutdoors.com/2024/02/04/we-live-now-for-one-day-andrew-levitsky-artist-_kyiv-ukraine-4-2-2024/.

References

1. KATERYNENKO, Natalia. Train is a Motion Constant. In: Serhii ZALIEVSKYI, editor-in-chief. *Highway*, 2011, June 30 – July 5, pp. 12 [in Ukrainian].
2. KVITKA, Hanna. Portrait of a Three. Intaglio by Andrew Levitsky. In: Oleksandr FEDORUK, editor-in-chief. *Fine Art*, 2013, no. 2, pp. 78–79 [in Ukrainian].
3. LAMONOVA, Oksana. Sonnets to Intaglio: Graphics of Andrei Levitskyi. In: Mikhail PLAHOTNY, editor-in-chief. *Free Time*, 2003, November, pp. 94–97 [in Russian].
4. LAMONOVA, Oksana. Graphics by Andrew Levitsky. In: Volodymyr VELYKOCHYI, editor-in-chief. *Folk Art and Ethnology*, 2022, no. 1, pp. 46–57. DOI : <https://doi.org/10.15407/nte2022.01.046> [in Ukrainian].
5. LAMONOVA, Oksana. «Homages» by Andrew Levitsky. In: Dmytro YESYPENKO, editor-in-chief. *Science and Society*, 2024, no. 5, pp. 68–70 [in Ukrainian].
6. LAMONOVA, Oksana. Epistola from Andrii Levytskyi. In: Dmytro YESYPENKO, editor-in-chief. *Science and Society*, 2025, no. 1, pp. 78 [in Ukrainian].
7. LAMONOVA, Oksana. Works by Andrii Levytskyi for the “Homage à trois” Project (Barcelona, Spain). *Folk Art and Ethnology*, 2024, no. 1, pp. 50–56. DOI : <https://doi.org/10.15407/nte2024.01.050> [in English].
8. “We live now for one day” Andrew Levitsky, artist. *Literatur outdoors – Worte sind Wege [Literature Outdoors – Words are Paths]*, 2024, 4 February [online]. Available from: https://literaturoutdoors.com/2024/02/04/we-live-now-for-one-day-andrew-levitsky-artist-_kyiv-ukraine-4-2-2024/ [in English].

Конфлікт інтересів

Авторка не має потенційного конфлікту інтересів, який би міг вплинути на рішення про опублікування цієї статті.

Використання штучного інтелекту

Не використовувався.

Отримано / Received 29.09.2025

Рекомендовано до друку / Recommended for publishing 18.05.2026

Опубліковано / Published 26.05.2026